

Saša Sandras

virtuálně

*Virtuálně
Saša Sandras
červenec 2016 - 33. publikace vydavatelství
Vydavatel: Pavel Kohout (www.kknihy.cz)*

*ISBN:
epub: ISBN 978-80-88061-84-7
mobi: ISBN 978-80-88061-85-4
pdf: ISBN 978-80-88061-86-1*

KKNIHY.CZ
NAKLADATELSTVÍ A PRODEJ E-KNÍH

*Křehký příběh dvou lidí, kteří by se v reálném životě míjeli.
Oba úspěšní ve své profesi, oba něco ztratili a něco hledají.*

Obsah

Chat	7
24. září	8
2. října	11
6. října	17
9. října	21
16. října	24
21. října	28
23. října	30
24. října	34
30. října	37
6. listopadu	40
13. listopadu	44
20. listopadu	47
27. listopadu	49
4. prosince	51
11. prosince	54
18. prosince	56
23. prosince	59
30. prosince	60
7. leden	62
9. ledna	66
16. ledna	68
23. ledna	71
30. ledna	74
6. února	77
13. února	80
20. února	85

27. února.....	88
6. březen	91
13. března	93
18. března	97
20. března	99
25. března	102
27. března	105
1. dubna	108
3. dubna	111
8. dubna	113
10. dubna	116
15. dubna	119
17. dubna	124
1. května	126
6. května	128
8. května	131
13. května	135
15. května	139
29. května	143
3. června	146
5. června	152
10. června	155
1. července	159
3. července	164
10. července	168
14. srpna	172
Můj manžel.....	174
11. září	176
16. září	177
18. září	179

25. září	180
30. září	181
9. října	182
10. října	183
14. října	184
16. října	185
Překlad vět	187
Doslov	188
Tiráž	191

Chat

Je to rok, co dcera odletěla studovat do Spojených států amerických a mně se stýská čím dál víc. Na skype ji zastihnu maximálně jednou za týden a po pár minutách vždy někam spěchá. Krásné, bezstarostné mládí. Finančně je zajištěna, studium ji jde a baví, s přítelem si rozumí. Měla bych být spokojená. Jsem, ale ... chybí mi naše povídání. Při naší poslední desetiminutovce mi připomněla chat, kde mi před odletem založila nick Viola. Původně jsme si na chatu měly psát spolu, ale nikdy k tomu nedošlo. Skype je osobnější. Nebýt toho, že dcera uložila chat mezi oblíbené, už bych ho nenašla.

Docela dlouho jsem přemýšlela, do které místnosti vstoupím. Erotické hrátky mě nezaujaly, Seznámení nehledám, Holky na holky nepotřebuji, Náctiletí, to snad už ne, Pokec, to by šlo, usoudila jsem.

Chvilí jsem si četla hlouposti, které si na Pokecu lidé sdělovali. Převážně jen čaukovali, psali pro mě neznámé zkratky, posílali si smajlíky, jeden druhého se ptal, jak se má a plácali, co je napadlo. Vaclav 32 se nesměle seznamoval s Jahudkou, BodG si Vaclava neomaleně dobíral. Potom do místnosti vtrhl nick Hovno a to bylo to nejslušnější slovo, které napsal, než ho správce místnosti vyhodil.

Odešla jsem si uvařit čaj. Když jsem se vrátila, ptala se tajemna.divka delfinka, jestli je ještě u manželky. Delfinek se jí ptal na setkání s bizonem a potom si začal psát s PCmanem. Řešili nějaký softwarový program. Nerozuměla jsem tomu, navíc delfinek psal mnoho gramatických chyb. Dasa sdělovala dedoviXXL recept na super bábovku. Tajemna.divka koketovala s rytirem až do chvíle, než do místnosti vstoupil bizon. Potom si s bizonem začali šeptat.

Rytir se mě zeptal odkud jsem a chtěl si se mnou domluvit schůzku. Tu jsem mu rychle rozmluvila. Nechápal, proč mu nechci dát ani číslo na mobil a začal na mě být hrubý. Už jsem toho měla tak akorát dost. Slušně jsem se rozloučila a rychle se odpojila.

24. září

Podruhé jsem se na chat přihlásila o tři měsíce později. Na obrazovce se nic zajímavého neprobíralo. Nuda. Měla bych se učit angličtinu, ne zírat na obrazovku! A potom se to stalo. *KDO BUDE ME UCIT CESKY, JA NAUCIM ANGLICKY*. Otázku položil nick delfínek. Huráááá, to je jak šité pro mě! Přijdu na jiné myšlenky a ještě se něco naučím. S angličtinou jsem začala v lednu a moc mi do hlavy nelezla. Kvůli zaměstnání jsem několikrát nestihla výuku a večer jsem byla tak unavená, že jsem u knížky usínala.

Ahoj delfínku, ráda tě budu učit česky a snad se něco naučím od tebe.

Jak daleko s angličtinou?

Jsem začátečník, učím se půl roku.

What nice experience did you have today? 1*)

Nevím, na co se ptáš...co pěkné dnes? Dál tomu nerozumím. Raději mi piš česky.

OK. Jsi v domě nebo v práci?

Doma a ty?

V internet café u kamarád.

Tvůj kamarád provozuje internetovou kavárnu?

Jo, ale má moc práce, tak já pít a psát na chat.

A v kterém jsi městě?

Paříž

V Paříži? Co tam děláš, jsi na dovolené?

Bydlím v Paříži.

Jsi Francouz?

Trochu.

Jak trochu?

Na půl, matka Francouz, otec Čech.

Proto umíš tak dobře česky. Chtěla bych umět anglicky tak dobře, jako ty česky.

Co chtít anglicky napsat?

Budeme si psát česky. Internet jde pomalu, já anglicky moc neumím, to bychom si dvě věty psali hodinu.

Kolik let tobě?

Nezlob se, ale nechci to říkat. Na věku stejně u psaní na chatu nezáleží.

Chci mít představu, abych věděl o čem psát.

Tak to také na věku nezáleží, věk je jen číslo, duše je o něčem jiném. Znáám mladé starce a staré mladíky.

Je ti deset, dvacet nebo třicet?

Deset? Myslíš, že si tu v noci píšou desetiletá děvčata?

Píšou, když jejich maminka spát.

Nevím, jak to tady chodí. Jsem tu podruhé. Ty chodíš na chat dlouho?

Občas. Kolik ti teda je?

Víš co, uděláme to jinak. Napiš kolik je tobě a já ti napíši, jestli je mně víc nebo míň.

Devěadvacet.

Tak to je mi o dost víc.

Kolik?

Delfínku, jezdíš do Česka?

Jezdil do sedmnácti let na všechny prázdniny za babička a dědeček.

Děda psychiatr a být s nim legrace. Ted' dlouho tam nebyl, proto mluvit špatně.

Mluvíš dobře. S otcem dál mluvíš česky?

Otec se mnou nemluvit ...

Proč?

Nelíbí se mu, jak já žít.

Maminka s tebou mluví?

Málo. Má nový manžel a děcka.

Rodiče se rozvedli?

Jo, dávno. Jak se jmenuješ?

Viola, vždyť vidíš.

Takové jméno neznat.

Není moc časté, ale v českém kalendáři ho najdeš. Víš, co je Viola?

Holka, která nechce říct, kolik má rok.

Podívej, já nejsem holka pro tebe, jsem o něco mladší, než tvoje máma.

Nevěřím.

Nemusíš.

Matce je sedmačtyřicet. Viola je ti pětatřicet?

Je mi víc jak pětatřicet a už ti víc o mém věku neřeknu.

Tak si to nechej. Já to řekl a ty tajit.

Žil jsi s rodiči v Česku?

Do pět roku.

Jak jste mluvili doma?

Francouzsky.

Kde ses naučil češtinu?

Ve školce a od děda a babička.

Otec uměl francouzsky, když si bral mámu?

Výborně, on česky nerad mluvit.

Takže ty umíš francouzsky, anglicky a česky?

Španělsky taky.

Hmmm, jsi dobrý. Já umím jen česky a rusky.

Violo kolik ti je? Dvacet? Víc určo ne.

Tak určo o hodně víc. Víš, co znamená Viola?

Nevím. Je ti osmnáct?

Viola je strunný nástroj a květina – viola vonná.

Voníš určo pěkně.

Delfínku, víš, že už budou dvě ráno?

No vidíš a ještě nevím kolik tobě let a kde ty bydlet.

Na naší zeměkouli a už musím jít spát. Dnes mě čeká perný den.

Co čeká?

Já už opravdu musím končit. Dobrou noc.

Kdy ty přijít na chat?

Nevím.

Zítra ve 21.00 ?

Zítra nemůžu.

V úterý?

Nejdřív v neděli.

Za týden? Proč tak dlouho?

Nemám čas, mám moc povinností.

Nakupovat hadýrky, disko a honění kluk?

Nic z toho, nejsem -náctiletá. Ahoj.

V neděli ve 21.00, jo?

Tak jo, ahoj.

Sladké sníky, Violo vonná.

2. října

V neděli pár minut po deváté jsem nahlédla na chat. Delfínek tam byl. Překvapilo mě to. Možná se nebude se mnou bavit, třeba si s někým šeptá, napadlo mě.

Ahoj, Violo, šeptal mně delfínek.

Ahoj, delfínku.

Jsem rád, že přišla.

Domluvili jsme se, já slovo držím.

Vždy?

Snažím se. Pokud se nestane něco nepředvídaného, co slíbím, plním. A také nelžu.

Kolik je ti rok?

To, že nelžu, neznamená, že na sebe všechno povím. Ptej se, na co chceš, já na co chci odpovím. Delfínku, znáš Donutíla?

Ne, kdo to být?

Herec, kterého mám ráda. V televizi uvádí pořad Ptejte se mě na co chcete, já na co chci odpovím.

Máš ho ráda? Líbit se ti? Najdu ve vyhledávač, jak vypadá.

Jak vypadá, pro mě není důležité. Je dobrý herec. Je mu padesát a rád chodí na ryby.

Chodit ty s ním?

Vždyť jsem ti říkala, že je to herec, znám ho z filmů, televize, divadla a byl i v agentuře. Na ryby mě nepozval a ani bych s ním nešla.

Se mnou bys šla?

Kam?

Na ryby.

Ty rybaříš?

Rád, ale mořský rybolov, ne v kaluž.

V jaké kaluž?

V které plavat.

Myslíš rybník?

Rybník.

To mě mohlo napadnout, že delfínek má rád moře.

Kde ty pracovat?

V umělecké agentuře.

Jaká?

Nečekáš, že ti řeknu název, že?

Bát se, že bych tě našel?

Proč bys mě hledal?

Abych tě poznat.

Já už nevím, jak ti to mám říct. Nikdy mě nepoznáš a já nelžu. Víš, proč nelžu?

Aby se na tebe maminka a tatínek nezlobili?

Zase si děláš legraci. Už jsem ti napsala, že jsem starší než ty. V mém věku již děti nežijí s rodiči.

Proč nelhat ty?

Protože je tak jednoduchý život, nemusím si pamatovat, co jsem komu řekla. Říkat pravdu je velké dobrodružství, málokdo mi věří.

Jak to myslet?

Tak třeba ty. Napsala jsem ti, že jsem starší než ty, a ty mi dáváš otázky, jako bych byla -náctiletá.

Nebýt?

Ne, nejsem.

Dobře, budu věřit, jsi starší, než já.

A ještě mi prosím věř, že se nesetkáme, že se tady neseznamuji, jen si tu povídám.

Uvidíme.

Uvidíš, že se neuvidíme 😊

Co dělat agentura?

Zastupujeme pár osobností.

Jakých?

Herce, zpěváky, malíře.

Co dělat ty?

Reklamu na představení, koncerty, vernisáže, rozhovory, texty spotů do rádií, vymýšlím slogany a tak.

Jak se jmenovat agentura?

Neřeknu, také jsi mi neřekl, jak se jmenuje společnost ve které pracuješ.

To jednoduché, druhá největší počítačová firma na světě. A kde pracovat ty?

V malé, ve světě naprosto neznámé, umělecké agentuře.

Jak ona mít název?

Opravdu ti to neřeknu, promiň.

Já vědět, že ty starší než já a pracovat v umělecká agentura. Ty Viola?

Delfínku, vadí nám ty neznalosti v povídání? Pokud ano, je mi to líto, a hledej si jiné děvče na pokec.

A můžu věřit, že ty děvče?

Věkem jsem žena, ne děvče, ale jako děvče se cítím. Z toho asi nevyrostu, tak mě i pohřbí.

Já se taky cítit jako kluk.

Ty jsi kluk 😊

Jsi žena-děvče?

Myslíš si, že jsem kluk?

Ne, ale tady často kluk píše, že je holka.

Proč?

To máš jedno. Kde bydlet ty?

Za chvíli bude půlnoc, musím jít.

Kam?

Do postele, spát, ráno vstávám.

Nevolat tě do postel kluk?

Nevolá.

Proč chodit na chat?

Popovídat si, už jsem ti to psala.

Koho hledat?

Koho hledám? Spřízněnou duši. Nikoho konkrétního. Někoho s kým si budu mít co psát.

Jsem to já?

To ještě nevím, zatím se bavíme jen o tom, kolik mi je, kde pracuji a odkud jsem.

To ty neříct.

Já už opravdu musím, zavírají se mi oči.

Být tu se mnou, já dneska neusnout.

Proč neusneš?

Zítřka mě operovat.

Co ti budou operovat? Jak můžeš z nemocnice v noci chatovat? Nevymýšlíš si?

Jsi nedůvěřivá.

Důvěřuj, ale prověřuj, znáš ten citát?

Ne.

Tak co ti budou operovat?

Neboj se, nic vážného.

Já se nebojím, jen se ptám.

Malý boule za ucho, mám to z války a nebýt hezké.

Myslíš z vojny?

Ne, z válka.

Z jaké války?

Ty chceš vědět všechno a sama nic neříct.

Já už nechci nic vědět, chci jít spát.

Nemůžeš to pro mě udělat?

Co?

Psát se mnou, ještě.

Pokud máš opravdu před operací, tak by ses měl vyspat.

Nemohu spát.

Proč?

Moc jsem mu nevěřila. Má před operací, byl ve válce, žije v Paříži, česky píše dobře, pracuje v druhé největší počítačové firmě na světě. Myslím, že si vymyslí, hledá holku na seznámení a to já nejsem. Musím to ukončit.

Delfínku, přeji ti dobrou noc, děkuji za povídání, možná se tu potkáme, ale myslím, že hledáš jiné děvče, než jsem já.

Nemůžeš to udělat pro mě?

Co pro tebe nemůžu udělat? Jsou dvě hodiny ráno, píšeme si pět hodin.

Ještě chvíli psát, já vzít prášek na spaní.

Dobře, tak napiš, jak ti prášek zabere. Měl by ses před operací vyspat a ne psát na chatu.

Jen malý zákrok, nic to nebýt.

I když je to malý zákrok, nemůžeš prospat den. Nebo proč ne? Nebudou ti muset dát narkózu.

Proč být na mě zlá?

Nejsem zlá, prostě je mi to divné.

Co?

Všechno s tebou.

Jsi nedůvěřivá, to tvůj problém.

Jsem nedůvěřivá, ale asi ne bezdůvodně. Jdeš zítra skutečně na operaci?

Jdu a žena ani nepřijet.

Jsi ženatý?

Jedenáct let.

To jsi se ženil brzy, v osmnácti letech.

Rodiče se rozvést a já neměl kde bydlet. Nikdo mě nechtít.

Ty ses oženil kvůli tomu, abys měl kde bydlet?

Ne, z láska, mít ji moc rád. Byli mladí. Vzali se tajně. Její maminka a tatínek mi to neodpustit.

Bydlíte u manželčiny rodičů?

Ne, bydlíme v Paříži, pokud jsme spolu.

Je Francouzka?

Ne.

Česka?

Brazílka.

Už jsem toho měla plné zuby. Co si ještě vymyslí, abych neodešla? Má asi noční, nudí se a já jsem mu na to skočila. Nebo je to náš soused. Proč by se mě jinak včera ptal, jestli chodím na chat? Rychle jsem přešla na balkon, podívat se, jestli se u Malých svítí. Svítí. No jasně.

Viola, proč nepsat? Vadit, že ženatý já?

Nevadí mi, že jsi ženatý. Mladý, ženatý Francouz pracující u druhé největší počítačové firmy na světě... nikoho lepšího jsem si na chatu nemohla najít.

Zlobit se?

Nezlobím, jsem unavená, za chvíli jdu do práce. Je to těžké pochopit?

Viola přijít ty zítra na chat?

Ne, zítra nepřijdu.

V úterý?

Nemohu.

Celý den? Ani ráno?

Jsem v práci.

V práci nemoct psát?

Ne, v práci nemohu.

Večer?

Já pracuji i večer, jdu na divadelní představení klienta.

Kdy ty přijít?

Možná v neděli.

Prosím přijít dřív. Moc hezky s tebou povídat. Nemít s kým povídat, bát se výsledku.

Jakého výsledku?

Rozbor, zda nebyt boule rakovina.

Co když mi píše pravdu? Co když je všechno tak, jak píše? Je to vystrašený kluk, musím ho uklidnit.

Neboj se, určitě to rakovina nebude. Jak dlouho tam tu bouli máš?

Rok, být to výron, krvavé. Doktor říct, že je to malý zákrok bez narkoza, když já nekřičet. Jen znecitlivět. Bude to v poho Viola.

Jasně, že to bude v poho. Zítra se tomu zasměješ a budeš flitit se sestřičkou.

Ona nebyt můj typ. Mám rád inteligentní, samostatná žena.

Hlavně svoji manželku, ne?

Měl ji rád, ale ona mě zradit moc.

Možná to bylo nedorozumění a vše se vysvětlí.

Nedá se vrátit. Viola přijít na chat prosím brzo.

Podívala jsem se na hodinky. Za deset minut budou čtyři ráno. Psali jsme si sedm hodin. Je to možné? Chtělo se mi hrozně spát, ale ať již to, co mi píše delfínek je pravda, nebo není, zapomněla jsem na své starosti. Starosti mně dělá manžel. Vždy pracoval s vysokým nasazením, ale poslední dva roky už práci přímo propadl. Když už se mi podaří na chvíli upoutat jeho pozornost

a chci si s ním promluvit o dceři, nebo co společně podnikneme, po druhé větě nervózně odchází pro mobil, zda mu nevolal někdo z práce, nebo si jde udělat poznámku, co musí zítra v práci zařídit.

Delfínku, už opravdu musím jít spát. Budu ti zítra držet palce, určitě to dobře dopadne.

Kdy přijít Viola?

Ve čtvrtek v 21.00. Hodí se ti to?

Jasan. Mě se to hodit. Dík za pokec, že jsi tu se mnou být do rána.

Dobrou noc.

Dobrou, Violo.

6. října

Když jsem se ve čtvrtek přihlásila, delfínek mezi diskutujícími nebyl. Neuběhla však ani minuta a už mi šeptal.

What nice experience did you have today? 1*)

Delfínku, už vím, co ta věta znamená: Co pěkného jsi dnes zažila?

Našla sis ve slovník, nebo vyhledávač?

Přeložil mi to šéf.

Šéf tvůj přítel?

Šéf je šéf, ale i kamarád.

Líbit se tobě?

Ano, je inteligentní, přátelský, drží slovo a je s ním legrace.

Ty s ním chodit ?

Nechodím, šéf má přítele 😊

????

Můj šéf je homosexuál. Co tvá operace?

OK.

Výsledek ještě nemůžeš mít.

Doktor říct, že to dobrý. Výsledek z laboratoř příští týden.

Jak se cítíš?

Dobře, bavit se s pusinou, být fajn.

Tak já jsem pusina, hmmm, tak mi nikdo neříkal.

Nelíbí se? Mám říkat zlatíčko, brouku?

To máš jedno, jak mi budeš říkat, tady je všechno virtuální. Jak dlouho budeš v nemocnici?

Nevím, nespěchat.

V práci nechybíš?

Mám dva měsíc volno.

Jak to, že dva měsíce?

Na odpočinek. Další program dělat od prosinec.

Jaký program?

To tajné.

Tajné?

Nesmíme mluvit, podepsat protokol.

Já nechci vědět žádné podrobnosti, jen nevím, o jakém programu mluvíš.

Počítačovém.

A pro co? Pro jaký obor?

Ty chtít vědět vše a nic neříkat.

Delfínku, o čem se budeme bavit?

O čem ty chceš?

Jaké máš koníčky?

Nemám koně. Ty máš?

😊 Nemám koně, ale jezdím na koni, když je čas. Neptala jsem se na koně-zvíře, ale na zájmy, víš? Co rád děláš?

Rád se milovat, sex, když dobrá žena. Ty?

Tak já se s ženou nemiluji 😊

Nikdy?

Ne, nikdy.

Proč?

Jsem na muže.

Určo?

Jo, určo 😊 to vím na sto procent.

Nikdy nezkusit žena?

Ne. Mám kamarádky, mám je ráda, ale ne jak muže.

Pokud to nezkusit, nemůžeš vědět.

Vím to! Ty jsi to s mužem zkoušel?

Jednou.

Tak já chatuji s homosexuálem! Ale proč ne? Jen nechápu, proč se pořád ptá po mém věku.

Violo, tobě to vadí, že já spát s muž?

To je tvoje věc. Jak jsem ti psala, můj šéf je homosexuál a máme spolu moc hezký vztah.

Já nebýt homosexuál, jsem na ženská.

To máš jedno. Jaké máš zájmy?

Kromě sex?

Ano, kromě sexu.

Potápět, rybařit, poezie, film a můj kamarád. Co ty?

Já mám také ráda poezii, dokonce někdy píši veršičky.

Poslat mi?

Nevím, možná. Jakého autora máš rád?

Prévert.

No jasně, Francouz 😊 Jacques, miloval Paříž, žil na plný plyn, nezávislý duch, celoživotní kluk. Líbí se mi hravost a dětská imaginace v jeho tvorbě, úžasný vypravěč příběhů, často s černým humorem.

Mluvíš, jakobys ho znál.

Zemřel v době, kdy jsem žila, ale nepotkala jsem ho 😊 Přečetla jsem hodně z jeho díla a mám pár oblíbených básní, ke kterým se stále vracím.

Koho mít ještě ráda?

Milostnou poezii Paula Verlaina, to je další Francouz. Na francouzské autory jsem vysazená. Také ráda čtu čínskou a japonskou poezii.

To neznat. Já číst Jiří Žáček. Máš ráda?

Moc ne, ale znám jeho tvorbu..., stojí, stojí volí na volebním poli, hádají se koho zvolit na vedoucí roli... Někdo žije kopretinou, někdo je zas na růže, někdo je hňup vlastní vinou, někdo za to nemůže'.

Jo, tu také znát, je tam i ...někdo bije svoji paní, někdo je zas od ní bit...

Proč nemít ráda Žáček?

Je uznávaný, má ocenění, líbí se mi některé jeho aforismy a smysl pro parodii, ale je to na mě asi moc obhroublé, nemáme stejný smysl pro humor.

Mně se jeho humor líbí, já mít stejný život. Ty nemít ráda satira?

Když se ti líbí, tak ho čti. Ty čteš Žáčka a já v poslední době listuji Villonem.

Líbí se mi villonské balady, ty kontrasty a protiklady, to je mi blízké..., já u pramene jsem a žízň hynu, horký jak oheň, zuby drkotám'. U nás se mu blíží Vítězslav Nezval, některé jeho básně umím zpaměti.

Viola, tady text hodně rychle mizet, nestačit číst, já založit místnost, kde mít soukromí, jo?

Jak soukromí?

Nikdo jiný tam nebýt, jen my dva.

Tak jo.

Počkej tady, za chvíli já přijít.

Přemýšlela jsem, co založí. Na Pokecu opravdu náš text rychle mizel mezi množstvím diskutujících a nemohla jsem se k němu vrátit. Tehdy jsem to ještě neuměla.

Už založit.

To jde tak rychle?

Jít na On the pier. 2*)

Kam?

Do místnost On the pier.

A jak se tam dostanu?

Vyskočit z Pokec, jít na Města a místa a tam najít.

Chvilku mi to trvalo. Když jsem se v místnosti On the pier ocitla, nikdo tam nebyl. Proč mě sem nalákal? Když dělá do programů, nemůže najít, odkud chatuji a kdo jsem?

Viola?

Ano.

Počkat chvíli, přijít sestra, donést prášky. Hned vrátit já.

Objevil se asi po deseti minutách. Chtěla jsem se rozloučit, bylo už pozdě, ale na monitoru mi naskakoval anglický text.

Sea waves sparkle, the dolphins sing, the sky is full of stars, we are on the pier together. 3*)

Co to píšeš?

Psát o nás.

Já tomu nerozumím a proč se místnost jmenuje On the pier – Na molu?

Název film.

Aha. Musím už končit, ráno bych nevstala.

Přijít v neděli?

A kam? Na Pokec nebo do místnosti On the pier?

Přijít na Pokec, potom jít On the pier.

Co jsi to psal ... sea waves...

Přelož ty, učit anglicky.

To máš pravdu. Počkej, musím si to opsat.

Vracet se sestra, dnes stará, nemít pochopení. V neděli v 21.00, OK?

Anglický text jsem si stačila opsat, rozloučit jsem se nestihla. Místnost zmizela ve 0.10 hodin. Nejvyšší čas jít spát.

9. října

Ahoj delfinku, o čem je film *On the pier*?

Musíš vidět.

U nás ho nehrají.

Vem film na DVD.

Ptala jsem se, nemají ho.

Špatně se ptáš, špatný název filmu.

Ne, opravdu Na molu u nás nedávají, ani DVD neprodávají. Prodavač mi řekl, že je možné film objednat v anglické verzi. To je mi k ničemu. Uvedení filmu s českými titulky v kinech se v Česku plánuje na příští rok. Je to francouzsko-americký film, že?

Jo, scénář psát můj přítel, je o nás dvou, když my být instruktoři potápění a je o má žena co mi udělat. Víc neříct. Muset vidět. Pochopit mě.

Kdy jsi přítele viděl naposledy?

Já nebýt na premiéra, nevidět přítel dlouho.

Proč se nevidíte?

Vše pryč.

Už se nepotápí?

Myslím jo.

Co se mezi vámi stalo?

Vidět film. Tam všechno. Proč bavit furt o mně? Bavit o Viola.

Já nejsem zajímavá, žádný film o mě nebyl natočený.

Každý člověk být zajímavý.

To máš pravdu, ale film o mně není.

Poslat mi fotka Viola.

Nepošlu, nikomu na chatu ji neposílám.

Ty se bavit s jiná muž na chat?

Ne, jen s tebou.

Proč neposlat fotka?

Není důležitá. Vzhled rozptyluje. Chci povídání dvou duší. Nechci se seznámit.

Tebe nezajímat, jak já vypadat?

Ne.

A mobil mi dát?

Číslo na mobil také nikomu cizímu nedávám.

Já cizí?

Nejsi cizí, ale nežiješ v mém reálném životě.

Mohl bych žít.

Nemohl. Každý žijeme jinde, každý máme partnera. K čemu by ti byl mobil?

Slyšet tvoje hlas.

To si raději poslechni svoji oblíbenou muziku. Jakou hudbu posloucháš?

Různá.

Jaký žánr, zpěvák, zpěvačka?

Frank Sinatra.

Sinatra poslouchali mí rodiče, máme ho na mnoho vinylových deskách.

Co poslouchat ty?

Ted' zrovna americkou zpěvačku Fionu Apple, dlouhodobě mám ráda i staré dobré The Beatles. Posloucháš je?

Ne.

Jakou skupinu máš rád?

Rolling Stones a další podle nálada.

Já mám nejraději rock a jazz a potom jednotlivé skladby různých žánrů.

Poslouchat vážná hudba?

Moc ne, mám ráda Bacha, Beethovena, Mozarta. Ty posloucháš vážnou hudbu?

Ano.

Možná jsem vážné hudbě ještě nedorostla. Do divadla jdu na operu dvakrát až třikrát za rok a vybírám si líbivá díla.

Já nechodit do divadla, tam moc lidí. Poslouchat doma se sluchátky.

Co děláš celou dobu v nemocnici? Není ti dlouhá chvíle?

Psát kniha.

Píšeš knihu? O čem?

O mém životě, co zažít v dlouhém životě.

Jaký dlouhý život? Vždyť je ti devětadvacet let, jsi mladý.

Moc zažít, moc vidět. Nezáležet kolik roků. Člověk devadesát let a nezažít ani polovina, co já zažít.

No máš pravdu, věk je jen číslo, o ničem dalším nevypovídá.

Nevypovídá a ty nechtít říct kolik tobě.

Kdy vyjde knížka?

Za rok, možná.

Tak to jsem hodně zvědavá.

Každá holka zvědavá. Kde seš, kdo je tam, co tam děláš, kdy přijdeš?

Tak to je stíhačka. Tak zvědavá nejsem. Jsem zvědavá na tu knížku.

Dostaneš ji.

Děkuji, už se těším. V jakém jazyku ji píšeš?

Anglicky, Viola zvědavá, naučit anglicky, aby číst co já psát.

Jdu se učit 😊

Nemusíš, máš rok na učení.

Je pozdě, bude půlnoc.

To vadit?

Vadí, musím jít spát.

Proč?

Jsem unavená, a jakmile bych přetáhla čas, špatně bych usínala.

To vadit?

Vadí, v práci bych byla nevyspalá.

Přijít v neděli ve 21?

Ano, dobrou noc.

Dobrou, pusino.

16. října

Ahoj, co pěkného ty zažít?

Byla jsem na hezkém filmu.

Na jaký film?

Amélie z Montmartru.

To nevidět.

Tak na něj běž, je to krásný příběh.

Do kina teď nejít.

Jsi ještě v nemocnici?

Jo.

Jak to? Říkal jsi malý zákrok, vše OK a už tam jsi druhý měsíc.

Tady být dva měsíce.

Máš nějaké problémy? Nehojí se to?

Nemám, OK.

Tak proč jsi tak dlouho v nemocnici?

To nebýt nemocnice, být malé sanatorium, rozumíš? Každý na dva měsíc.

Nerozumím. Nevím, kde jsi a proč?

Je to na odpočinek.

Nějaká léčebna?

Léčebna po válka.

Po jaké válce?

O válka nepsat. Slovo válka na netu sledovat, nebudeme mluvit.

Já nechci podrobnosti, vůbec ti nerozumím.

Sledovat ty konflikt před tři lety?

Konflikt před třemi roky?

Počekj tady, pusino, ano? Hned přijít. Napiš mi o film, cos vidět.

Je to romantický, pozitivní příběh o zasněné servírce Amélii, která se snaží vylepšovat osudy lidí. Je to francouzský film, který pobaví a zároveň ukáže, že všechno není jen černobílé, je to film o životě a ukazuje ho v barvách. Krásné prostředí, záběry a krásná Audrey Tautou, která hraje Amélii. Amélie pracuje v kavárně Deux Moulins, tam má své přátele, skvělou partičku. Chodíš do Deux Moulins? Jsi tady?

Ted' přijít a číst.

Chodíš do Deux Moulins?

Ne. Přijít tam když tam, když tam přijít Viola.

No, já tam nepřijdu, jsem v Česku.

Napiš o sobě.

Jsem trochu podobná té Amélii.

Tak jdu na film.

Vzhledově ne, je to mladá krásná dívka, já jsem o dost starší než ona, i vyšší.

Jsi určo krásná.

Nestěžuji si, mužům jsem se vždy líbila a líbím, ale o tom jsem nepsala...

Amélie má podobný pohled na život jako já.

V čem?

Kaše na to, co si o ní kdo myslí a žije si po svém, ve svém světě snů, představ, se spoustou drobných radostí, ale i trápení. Obě oplýváme bláznivými nápady, hravostí, fantazií, samaritánstvím. I já se snažím všem pomáhat a sama sobě to moc neumím. Nemám k tomu odhodlání.

Já ti pomoc.

Nepotřebuji pomoc. 😊

Film sladčák?

Je to milostný příběh, ve kterém si hlavní hrdinové hledají a nacházejí k sobě po malých krůčcích cestu.

Já vidět Nevěrná a Červený trpaslík, to dobrá film. Myslím, že Amelie film pro žena, ne muž.

To máš pravdu, je svět žen a svět mužů a mezi nimi je veliká propast, kterou může překonat jen láska.

Máš láska?

Mám.

Jaký je?

Je to příroda, nejraději jsem v přírodě, tam si uvědomuji, jak je život krásný, zasvítl sluníčko a je veselo. Zaprší a mám hezčí pleť. Zafouká a já se snažím vzlétnout. To je můj sen, létat jako pták.

Ty letěla letadlem?

Ano, ale to není ono. Balonem je to už lepší, nejlepší byl paragliding, ale pořád to není letět jako pták.

Ty létat na padák?

S padákem jsem ještě neskákala, ale chystáme se na to s kamarádkou. Paragliding jsem zkusila u moře, padák byl na laně, táhl ho člun kolem pobřeží a jen na přistání mě pustil. Bylo moc hezké dívat se dolů, viděla jsem v moři spoustu ryb, které jsem při plavání neviděla.

Jak ty přistát?

Dobře, na pláži, ale někteří přistáli v moři. Potom pro ně jel člun.

Ty se nebát skočit s padák?

Byl by to tandemový seskok, byla bych připoutaná k učitelce. Nic bych nedělala, jen si užívala let.

Kde to byt?

Na letišti.

Znám letiště v Česku a mít tam hodně kamarád. Který letiště?

Asi v Brně, tam mám kamarádku-instruktorku.

Až budeš skákat, napsat mi, já přiletět, mám tam velký kamarád.

Ty máš kamarády všude po světě.

Všude ne, jen v Evropa, USA, Brazílie, Afghánistán.

Jsou to dobří kamarádi?

Jsou to i holky, všude ve svět jsou šikovná. Ženy jsou v práci mnohdy lepší, než muži.

To přizná málokterý chlap.

Já v týmu mít vždy šikovná holka.

V čem šikovná?

Holky mít intuice a dotahovat úkol, svědomitá.

V jakém týmu?

V práci. Ženy jsou šikovná, dokud nezabouchnout do muž. Potom dělat chyby.

Věříš na kamarádství mezi ženou a mužem?

Může to být, ale musí mít stejný koníček a nesmí se sobě líbit.

Starší žena a mladý muž, to by také šlo, ne?

I starší žena být krásná a umět co neumět mladá.

Co neumí mladá?

Rozum, nadhled, humor.

Některé mladé holky mají rozum, nadhled a je s nimi legrace.

A starší žena si muže vážit.

Na decimálce?

Co myslet na decimálce?

To byla legrace, jako vážit muže na váze, kolik má kilo. Kolik vážíš?

81 kilo a ty?

61 kilo.

To je akorát.

Jak akorát?

Unesu tě a pěkná postava, ty nebýt tlustá.

Ne, tlustá nejsem, jsem štíhlá a mám dlouhé nohy, to se manželovi na mě nejvíc líbilo.

Ty vdaná?

Ano, dlouho...

Proč mi to neříct?

Neptal jsi se.

Nelhat?

Ne, nelžu. Už jsem ti to psala, nikdy nelžu. Jsem vdaná, nehledám tady seznámení.

Jaký tvůj manžel?

Úspěšný podnikatel.

A mít tě rád?

To víš, že mě má rád, jinak by si mě nevzal.

Nevadit mu, že si psát se mnou?

Ne, ví to. Řekla jsem mu, že si píše s devěťadvacetiletým Francouzem.

A on?

Co on?

Co říct?

Diví se, že mě to baví.

Nezlobit se?

Ne, je rád, že má klid, že ho neruším a může pracovat.

Já zlobit, kdyby ty psát s cizím muž.

Nejsem tvoje žena.

Kdybys byla, byl bych s tebou v posteli, nebo na Amelie z Montmartru, nenechat tě psát na chat.

Psal jsi, že je to film pro ženy, ne muže.

Já v kině spát, ty mít dobrá nálada, že vidět Amelie a potom jít spolu na víno a do postel.

Máš to dobře vymyšlené 😊 Doufám, že to tak děláš se svojí ženou.

Žena tu nebýt se mnou.

Já vím, jsi v sanatoriu, ale až přijedeš domů.

Nevím, jestli ona v Paříž.

Tak za ní pojeděš tam, kde bude. Jste mladí, měli byste být spolu.

To říkat samaritán Amelie?

To říká Viola, psala jsem ti, že mám s Amélií mnoho společného.

Psát, že ty vyšší. Mít stejné vlasy jako ona?

Delfínku, už je zase po půlnoci. Musím jít spát.

Přijít ve čtvrtek?

Ve čtvrtek nemůžu, v pátek můžeš?

V pátek ve 21?

Jo.

Pusino, hezké sny o let jako pták.

Ahoj, delfínku.

21. října

Ahoj Viola, viděla film *On the pier*?

Ne, už jsem ti psala, že ho u nás nehrají. Napiš mi o čem film je.

Muset vidět. Je to můj život. Už ti to psát.

Film je o tobě? Nevymýšlíš si?

Zase ta tvá nedůvěra. Raději to skončit.

Odcházíš?

Ty mi nevěřit. Každý není jako ty, bez identita. Tajemná Viola. Já být otevřený k Viola.

Delfínku, bylo by pro mě jednoduché vymyslet si jméno, věk, profesi, ale já nerada lžu.

Tak říct pravda.

Už jsem ti psala, že nechci být dohledatelná. Jmenuji se Viola. Jsem starší než ty. Nejsem děvče pro tebe. Nikoho tu nehledám, jen spřízněnou duši k povídání. Nepotřebuji znát tvoji identitu.

Já říct Viola vše.

Také jsi mi řekl, že se chceš zdokonalit v češtině a mluvíš docela dobře. Opravdu nežiješ v Česku?

Už ti to říct, ale ty nevěřit.

OK, věřím. Vždyť je to jedno.

Co jedno?

Ale nic.

Jak nic? Tak nic nebudeme psát? Viola, nechceš už psát?

Chci, ale nechceš mi napsat o filmu *On the pier*. Já ti o Amélii napsala.

Ty psát jestli já chodit do kavárna, kde Amelie. To není nic o Viola.

Nepotkat tě v kavárna.

To máš pravdu, nepotkáš mě tam, žiji v Česku, ne ve Francii, jako ty.

To mě zase zkoušet? Ano, jsem teď v Paříži.

Psala jsem ti, že Amélie je mi v mnoha ohledech podobná. Ne věkem, ne vzhledem, ale chováním, myšlením, duší.

Amelie také nikomu nevěřit?

To je jen můj problém. Nevěřím lidem, které neznám.

Můžeš mě poznat. V lednu já přiletět do Česka.

Jak to?

Slíbil děda a babička.

Děda z čí strany?

Ze strany otec.

Tak jedeš i za tátou, ne?